

Rederij Croosboot helaas naar de kelder

In 1991 maakte ik kennis met het fenomeen Croosboot, een geweldige organisatie van vrijwilligers die betaalbare vaartochten maakten over de Rotte tussen Crooswijk en restaurant Meer en Bos in Bleiswijk. Op de ponton aan de Linker Rottekade interviewde ik toen Dick Aaij, de stug overkende voorzitter van Stichting De Croosboot. In werkelijkheid was hij dat niet. Het verhaal van de vrijwilligers, hun schepen De Croosboot, Fuit en Meerval en hun rondvaarten van vier uur naar de Rottemeren en terug is genoegzaam bekend.

Het was een door Aaij bedachte succesformule, die sinds 1986 voor pakweg tienduizend mensen per jaar een betaalbaar uitstapje mogelijk maakte. Zeker goedkoop voor wie beschikte over de RotterdamPas. Die gelukkigen konden voor 7,50 gulden mee varen en kregen dan ook nog een kopje koffie of thee.

Mensen als Dick (overleden) en zijn vrouw Jeanne Aaij (hij voorzitter, zij secretaresse/penningmeester van het stichtingsbestuur) en mensen als Frits Vergeer en Cor Willemse (beiden

overleden), Arie Hovestadt, Chris van Asperen, de gebroeders Harry en Albert Latooy, Wim Snijders, Aad en Roeney Pronk (een Croosboothuwelijk), Annie Brands, Frits Draad (bijnaam), Johan van der Wouden, Guus Otte, Klaas, Jan van Alphen, Iris Phaff-de Vaal en nog een aantal anderen zetten zich er zeven dagen per week voor in.

Leuk project

Ik vond het zo'n leuk project, dat ik ook ben gaan meewerken. Niet alleen als gids en achter de bar, maar



Door het opendraaien van een afsluiter verdween een deel van de ponton naar de bodem van de Rotte. Foto Rein Wolters

bovenal als pr-medewerker en voor het strikken van sponsors. Binnen de organisatie ontbrak het daar behoorlijk aan en ik voelde me bij dat soort vrijwilligerswerk als een vis in het water. Het timmeren aan de weg was begonnen en maakte veel los: verf, geld, ansichtkaarten om te verkopen, veel publiciteit, extra subsidie van tonnen in guldens. Kortom: het bietspel was op de wagen en de Croosboot kreeg steeds meer respons, ook door uitzendingen op radio en televisie. De schepen konden worden verbouwd en opgeknapt, er kwam een rolstoellift en nog veel meer zaken die het comfort maar ook de intimiteit verhoogden. Er kwam ook een tweede route naar een eigen steiger bij molen De Distilleerketel aan de Voorhaven in Delfshaven. Ook werd een Croosboot-cd geproduceerd met liedjes van tekstschrijver/componist Peter Groenendijk en ingezongen en ingespeeld door Cock van der Palm, Eline Groenendijk en Bert Nicodem.



De Meerval voert twaalf keer per week van Crooswijk naar Meer en Bos. Foto Rein Wolters

Amsterdamertje

Ook kwam er een nieuw en groter schip: De Reiger. Het 'Amsterdamertje' lag te koop in de Berlijnse voorstad Braunschweig. Dick Aaij, Frits Draad, Frits Vergeer en mijn persontje zijn erheen gereisd en na stevig onderhandelen en rekenen werd het vaartuig gekocht. Een paar weken later kwam het schip met veel panne onderweg naar Rotterdam, waar werd afgemeerd in de Leuvehaven. Dat was in 1998. Na tien jaar vertrok ik na een conflict. Later begon de teloorgang van rederij De Croosboot en hielden andere vrijwilligers het meer en meer voor gezien. Twee jaar later werd duidelijk dat het zelfstandig niet verder kon. Wethouder Dominic Schrijer (nu burgemeester van Zwijndrecht) en

PvdA-fractieleider Peter van Heemst ondernamen nog een reddingspoging, maar tevergeefs. De Croosboot stierf een roemloze dood na een faillissement. De herinnering leeft voort achter de geraniums, waar nu velen zitten die liever een tochtje met een van de Croosboten zouden maken.

De Croosboot lag heel lang ongebruikt te verpieteren voor de kant bij de watertoren van Kralingen en daarna - tot nu toe - in de Leuvehaven. De Meerval vaart in Noord-Holland, De Fuit koerst op de Binnenmaas in de Hoeksche Waard en De Reiger is nu een varend restaurant van De Lindehoeve op de Rotte bij Bergschenhoek. Voor de schepen is het dus niet voorbij.

Rein Wolters